

‘Ah.. de dames van de catechese ...’

De studiedag die met een misverstand begon

We parkeren bij de school. Licht gespannen, goed voorbereid maar nog wel wat slaperig dankzij een doorwaakte nacht in een naburig gelegen hotel; het lot van een trainer die van ver komt. We grabbelen alle rekvisieten uit de achterbak, gooien de klep dicht en kijken elkaar aan. ‘Gaan.’

Elke school een andere voordeur, elke school een ander team. Wie ontmoeten we vandaag? Welke uitspraken blijven ons bij? Wat vinden ze van ons? Bij de deur worden we opgewacht door een teamlid. ‘Ah.. de dames van de catechesedag, kom binnen ..’ Bliksemsnel vliegt er door ons hoofd wat er misgegaan kan zijn in het intakegesprek. We hebben toch niet beloofd als catecheet te komen? Terugdenkend kunnen we dat ons niet herinneren. De directeur heeft van het overkoepelend bestuur de opdracht gekregen met het team een studiedag te houden over identiteit. Daarin graag ook aandacht voor Bijbel en gebed, verkondigde hij de opdracht aan ons. Daar hebben we ons aan gehouden. Oké, toegegeven, voor een deel, want de dag is zoveel breder opgezet.

Wij waren tot vijf minuten geleden best tevreden, maar nu kijken we elkaar met lichte paniek aan. Wekenlange zorgvuldige voorbereiding neemt de vorm aan van een leeggelopen ballon. Hoe kan dit? De paniek zakt wat als we hartelijk welkom worden geheten door de directeur. Eentje met een duidelijke mening: de school is van de richting X, dus doen we X. Hoe dan ook. Maar het schuurt en wrijft, want wie o wie is er nog helemaal X tegenwoordig? Vinden we dan nog dat we X moeten uitdragen en zo ja, hoe dan? Bovendien is bijna iedereen, in ieder geval in naam, X in deze omgeving. Dan maar dat gebedje elke ochtend opdreunen, of is dat jezelf verloochenen? Kortom, veel vragen waar veel scholen en teamleden mee worstelen. Kernvraag voor vandaag is dan ook hoe om te gaan met die identiteit. Met veel aandacht, lucht en vrijheid voor ieders visie, om die uiteindelijk samen te vatten in een koers over hoe de hele school voortaan de dag opent, bijzondere dagen viert en verhalen vertelt.

Maar eerst koffie. Bij die gelegenheid druppelen ook de teamleden binnen. Voor ons een mooie gelegen-

Door Kirsten van Dijk-Smit en Marleen Boon-Jansen

heid om rustig de boel eens gade te slaan. Vaak is de dynamiek van het team al voelbaar bij binnenkomst van de school. Dit team is leuk, gaat zichtbaar respectvol en gezellig met elkaar om. Dat zit wel goed. En dan is het tijd om naar het lokaal te gaan waar we de studiedag kunnen aftrappen.

We kijken naar het team dat tegenover ons zit. We hebben ons zojuist voorgesteld. Het team kijkt terug en heeft unaniem de armen over elkaar gevouwen. Een defensieve houding, zo begint het vaak. ‘De dames van de catechesedag’ hebben de sticker van geloofsverkondiger al te pakken voordat we wat hebben gezegd. De term levensbeschouwelijk onderwijs uit onze intro is glad aan ze voorbij gegaan. ‘Ik heb niks met het geloof.’ ‘Heb de kerk al jaren niet van binnen gezien. Allemaal poppenkast.’ ‘Ja, ik bid wel met de kinderen, maar dat doe ik zelf al jaren niet meer. Maar het moet hier hè, anders hebben we de ouders aan de deur, want we zijn wel X.’ ‘Er zijn zoveel religies bijgekomen waar ik rekening mee moet houden, zo is het net of onze identiteit er niet meer toe doet.’

Het teamlid dat ons bij de deur opving, kijkt ongelukkig. Haar geloof is haar leven en het stemt haar verdrietig te horen dat het geloof op deze school steeds minder een rol speelt. En de directeur? Die blijkt helemaal niet zo streng in de leer als aanvankelijk gedacht. Hij geeft alle ruimte, veroordeelt niet, en snapt de dilemma’s van zijn team. Hij is er duidelijk lid van. Laten we maar starten met een dagopening om de gemoederen wat te bedaren.

We openen met het verhaal van de Bramenplukker. De rollen worden verdeeld onder het team en men leest het verhaal met enthousiasme en gevoel voor drama voor. Een dagopening met een levensbeschouwelijk karakter; hoe kijkt men daar tegenaan? Voldoende X-factor voor deze school, of toch niet? Mooie discussies komen hierna los, het team voelt zich vrij genoeg om de eigen (ongezouten) mening te uiten. Het wordt flink zweten, maar komt wel goed vandaag. Dat voelen we allebei.

Geïnteresseerd? Stuur een mailtje naar: contact@stichtingechelon.nl